

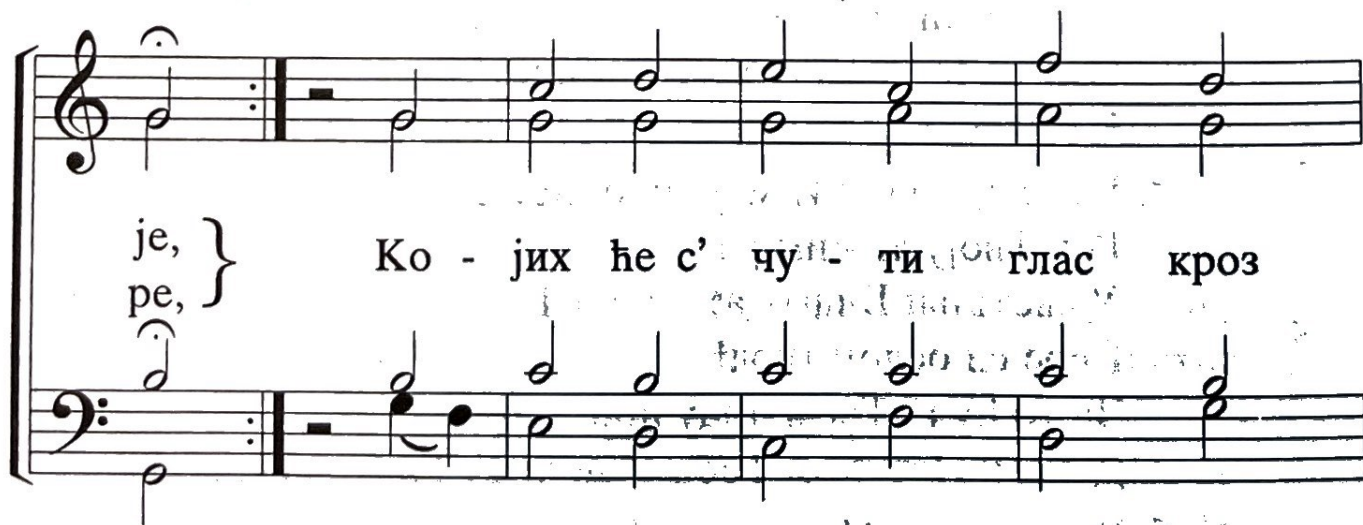
111. МОЛБА ЗА РАДНИКЕ

1. { Пр - вих све - до - ка диж' се, ду -
Ко - ји не ћу - те да - њу, но -

ше! Нек на врх хра - ма стра - жа - ри сто -
ћу, И хра - бро с' про - тив зло - тво - ра бо -

је, } Ко - јих ће с' чу - ти глас кроз
ре, }

це - о свет, К' Те - би дост' бла - же - них ду -

ша при - вест'.

2. Зар се угаси прави пламен,
И прва љубав зар већ одбеже?
Зар нико крсту виш' не води,
Нит' купи за Бож'јег Сина душе?
Где је дух сведочбе и воља та?
Зар је част преча, нег' љубав Христа?
3. О да би скоро плам Твој гор'о,
Да би с' у свим' распламтила вера!
Да би сав свет још скорим позн'о,
Крв Твоја да је извор блаженства!
Чуј, Спасе молбу, јер Ти си нам штит,
И реци: Амин! Реци: То ће бит'!
4. Ти си пастире обећ'о нам,
Које ћеш по Твом срцу нам дат';
Реч Твоју Ти си вазда држ'о,
Реч ову Ти ћеш и сад одржат':
Скоро ће врази разбегнут' се сви,
Господар свету вечно бићеш Ти!